

Zarządzenie
Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 października 1997 r. w sprawie zasad i trybu nostryfikacji świadectw uzyskanych za granicą

Na podstawie art. 93 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996r. Nr 67, poz. 329 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153) zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Zarządzenie dotyczy świadectw ukończenia szkoły oraz świadectw maturalnych uzyskanych za granicą, nie uznanych za równoważne polskiemu świadectwu ukończenia odpowiednich szkół publicznych i świadectwom dojrzałości na zasadach przewidzianych w umowach międzynarodowych.
2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa bez bliższego określenia o świadectwie ukończenia szkoły, należy przez to rozumieć także dyplom i inny dokument stwierdzający ukończenie szkoły za granicą.

§ 2.

1. Nostryfikacji świadectw dokonuje kurator oświaty działający w imieniu wojewody, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o nostryfikację, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku szkół, o których mowa w art. 25, 28 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153), nostryfikacji świadectw dokonuje właściwy minister.

§ 3.

1. Świadectwa ukończenia za granicą szkół podstawowych uznaje się za równoważne świadectwu ukończenia polskiej szkoły podstawowej, jeżeli przewidziany programem okresu nauki w szkole podstawowej za granicą wynosi co najmniej 8 lat i na pierwszy rok nauki przyjmuje się kandydatów nie wcześniej niż w 6 roku życia, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku gdy przewidziany programem okres nauki w szkole podstawowej za granicą wynosi mniej niż 8 lat, za równoważne świadectwu ukończenia polskiej szkoły podstawowej uznaje się świadectwo uzyskane po ukończeniu łącznie 8 lat nauki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej za granicą.

§ 4.

Świadectwa ukończenia za granicą szkół średnich mogą podlegać nostryfikacji, jeżeli przewidziany programem okres nauki, niezbędny do uzyskania świadectwa ukończenia szkoły średniej w kraju miejsca wydania świadectwa, wynosi co najmniej 11 lat.

§ 5.

1. Świadectwa maturalne uzyskane za granicą lub świadectwa ukończenia za granicą szkół średnich uznaje się za równoważne świadectwom dojrzałości publicznych szkół średnich ogólnokształcących i średnich zawodowych, jeżeli:

1) zawierają klauzulę stwierdzającą prawo do ubiegania się o przyjęcie do szkół wyższych w kraju miejsca wydania świadectwa albo

2) do świadectwa dołączone jest zaświadczenie szkoły, która wydała świadectwo odpowiednich władz kraju jego wydania (ministerstwa edukacji, lokalnych władz oświatowych) albo polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego stwierdzające, że świadectwo uprawnia do ubiegania się o przyjęcie do szkół wyższych w kraju miejsca jego wydania.

2. Dyplomy IB (International Baccalaureate), wydawane przez organizację International Baccalaureate Organization w Genewie, uznaje się za równoważne świadectwu dojrzałości publicznych średnich szkół ogólnokształcących.

§ 6.

Świadectwa ukończenia szkół średnich uzyskane za granicą, które nie spełniają warunków określonych w § 5 ust. 1, uznaje się za równoważne świadectwom ukończenia odpowiednich publicznych szkół średnich ogólnokształcących lub średnich zawodowych po stwierdzeniu, że program szkoły zagranicznej odpowiada w zakresie wiodących przedmiotów nauczania programowi jednego z typów szkół w Polsce.

§ 7.

Świadectwa ukończenia szkół średnich uzyskane za granicą, które nie spełniają warunków określonych w § 5 ust. 1 lub w § 6, uznaje się za równoważne świadectwom ukończenia odpowiednich publicznych szkół średnich ogólnokształcących lub średnich zawodowych po przeprowadzeniu egzaminów, o których mowa w § 8.

§ 8.

1. W przypadku średnich szkół ogólnokształcących (liceów ogólnokształcących) przeprowadza się egzamin z jednego przedmiotu do wyboru z grupy następujących przedmiotów humanistycznych: język polski, język obcy nowożytny (angielski, hiszpański, francuski, niemiecki, rosyjski), historia oraz z drugiego przedmiotu do wyboru z grupy następujących przedmiotów matematyczno-przyrodniczych: matematyka, fizyka, chemia, biologia, geografia.

2. W przypadku średnich szkół zawodowych, oprócz egzaminu, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się egzamin z jednego przedmiotu do wyboru z grupy przedmiotów zawodowych, określonych w programie nauczania dla danego zawodu, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku średnich szkół medycznych, oprócz egzaminu, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się egzamin z przygotowania zawodowego.

§ 9.

1. Świadectwa ukończenia za granicą szkół typu rzemieślniczego, przemysłowego, handlowego, spółdzielczego, gospodarczego lub podobnych uznaje się za równoważne świadectwom ukończenia odpowiednich publicznych szkół zasadniczych na podstawie porównania wykazu przedmiotów i programu nauczania w szkole za granicą z wykazem przedmiotów i programem nauczania dla danego zawodu w szkole zasadniczej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku braku podstaw do stwierdzenia równoważności świadectwa w wyniku porównania, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się egzamin z jednego przedmiotu do wyboru z grupy następujących przedmiotów: język polski, matematyka, historia, fizyka oraz egzamin z nauki zawodu.

§ 10.

1. Egzaminy, o których mowa w § 8 i 9, przeprowadzają komisje egzaminacyjne powołane przez organ dokonujący nostryfikacji. Egzaminy przeprowadza się według zasad określonych w przepisach o egzaminach eksternistycznych.

2. Komisja egzaminacyjna sporządza protokół z przebiegu egzaminu i przedstawia go organowi dokonującemu nostryfikacji.

§ 11.

1. Do nostryfikacji przedkłada się oryginał świadectwa lub jego duplikat, zalegalizowany przez odpowiednie władze w kraju wydania świadectwa (ministerstwo edukacji, lokalne władze oświatowe) albo przez odpowiednie polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny, wraz z tłumaczeniem dokonany przez polskiego tłumacza przysięgłego albo w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym lub urzędzie konsularnym.

2. W przypadkach, o których mowa w § 6 i 9 ust. 1, należy również przedłożyć wydany przez szkołę za granicą wykaz zaliczonych przedmiotów i uzyskanych ocen, jeżeli na świadectwie lub jego duplikacie nie zostały one wyszczególnione, wraz z tłumaczeniem, o którym mowa w ust. 1.

§ 12.

1. Po stwierdzeniu spełnienia warunków, o których mowa w § 3, 4, 5, 6 lub 9 ust. 1, albo przeprowadzeniu egzaminów, o których mowa w § 8 i 9 ust. 2, organ dokonujący nostryfikacji wydaje zaświadczenie według wzoru określonego w załączniku do zarządzenia.

2. Organ dokonujący nostryfikacji jest obowiązany do prowadzenia ewidencji nostryfikowanych świadectw. Odpowiednia dokumentacja oraz kopie wydanych zaświadczeń powinny być przechowywane zgodnie z zasadami określonymi odrębnymi przepisami.

3. Osoba zainteresowana ma obowiązek pokwitowania w aktach sprawy odbioru zaświadczenia.

§ 13.

Z wnioskiem o nostryfikację tego samego świadectwa występować można tylko raz.

§ 14.

Zaświadczenia o równoważności świadectw maturalnych i ukończenia szkół za granicą oraz polskich świadectw dojrzałości i ukończenia szkoły, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują swoją ważność.

§ 15.

Do wniosków o nostryfikację świadectw nie rozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia stosuje się dotychczasowe przepisy.

§ 16.

Traci moc zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 października 1993 r. w sprawie zasad i trybu nostryfikacji świadectw uzyskanych za granicą (Monitor Polski Nr 64, poz. 572).

§ 17.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej

J.J. Wiatr